

Spis treści

Rzeczownik	7
Zastosowanie rodzajnika określonego i nieokreślonego	7
Odmiana rzeczownika przez przypadki	7
Przeczenie przed rzeczownikiem: <i>kein, keine, kein/nicht</i>	9
Rzeczowniki złożone	10
Rzeczowniki tworzone od nazw geograficznych	11
Rzeczowniki tworzone od bezokoliczników, przymiotników, imiesłówów i liczebników	12
Rzeczowniki określające zawody	13
Rozszerzenie:	
Rekcja rzeczownika	14
Homonimy	15
Czasownik	16
Odmiana czasownika przez osoby w czasie teraźniejszym	16
Czasowniki posiłkowe: <i>haben, sein, werden</i>	17
Formy czasowe w języku niemieckim	17
Rozszerzenie: czas Futur II	18
Czasowniki zwrotne	22
Czasowniki złożone rozdzielnie	22
Czasowniki złożone nierozdzielnie	24
Rozszerzenie: czasowniki złożone rozdzielnie i nierozdzielnie z przedrostkami: <i>über-, um-, unter-, durch-, wieder-, wider-, voll-</i>	24
Czasowniki modalne w trybie oznajmującym w czasach Präsens i Präteritum oraz w trybie przypuszczającym w czasie Präteritum	25
Rozszerzenie: czasowniki modalne w trybie oznajmującym w czasach Perfekt, Plusquamperfekt, Futur I	28
Czasownik <i>lassen</i>	30
Bezokolicznik z <i>zu</i> i bez <i>zu</i>	31
Imiesłów czasownika Partizip II	32
Rozszerzenie: Partizip I	33
Strona bierna czasownika	34
Strona bierna czasownika w czasach Präsens, Präteritum, Perfekt	34
Strona bierna czasownika w czasach Präsens, Präteritum, Perfekt z czasownikiem modalnym	35
Rozszerzenie: strona bierna czasownika w czasach Futur I i Plusquamperfekt oraz w czasach Futur I, Plusquamperfekt i Perfekt z czasownikiem modalnym	36
Strona bierna określająca stan Zustandspassiv	37
Tryb rozkazujący	37
Tryb przypuszczający Konjunktiv	38
Tryb przypuszczający Konjunktiv II Präteritum	38
Tryb warunkowy Konditional I	41
Rozszerzenie: Konjunktiv II Plusquamperfekt, Konjunktiv I, mowa zależna	41

Rekcja czasownika	47
Przymiotnik	49
Przymiotnik jako przydawka: odmiana przymiotnika	49
z rodzajnikiem określonym	49
z rodzajnikiem nieokreślonym	49
bez rodzajnika	50
Stopniowanie przymiotnika	50
Porównanie w języku niemieckim	51
Rekcja przymiotnika	52
Przymiotniki z przedrostkiem <i>un-</i>	52
Rozszerzenie: przymiotniki z przyrostkami: <i>-bar, -los, -isch, -sam, -voll, -reich, -wert</i>	52
Zaimek	54
Zaimek osobowy	54
Zaimek wskazujący	54
Zaimek dzierżawczy	55
Zaimek zwrotny	56
Zaimek nieosobowy	56
Zaimki nieokreślone	56
Zaimki względne	58
Zaimki pytające	58
Zaimek wzajemny	59
Rozszerzenie: zaimki nieokreślone <i>einer, eine, eins</i> z dopełniaczem	59
Przysłówek	60
Przysłówki zaimkowe	60
Stopniowanie przysłówka	61
Przysłówki określające czas i miejsce	62
Przyimek	64
Przyimki z celownikiem	64
Rozszerzenie: przyimki z celownikiem: <i>ab, außer, entgegen</i>	64
Przyimki z biernikiem	64
Przyimki z celownikiem i biernikiem	65
Przyimki z dopełniaczem	67
Rozszerzenie: przyimki z dopełniaczem: <i>anlässlich, außerhalb, diesseits, jenseits, hinsichtlich, infolge</i>	67
Liczebnik	68
Liczebniki główne	68
Liczebniki porządkowe	69
Składnia	71
Zdania pojedyncze oznajmujące	71
Zdania pojedyncze pytające	71
Odpowiedzi: <i>ja, nein, doch</i>	71
Zdania pojedyncze rozkazujące	72
Szyk wyrazów w zdaniu oraz powodujące go spójniki:	72
szyk prosty	72

szyk przestawny	73
szyk zdania pobocznego	73
Typy zdań podrzędnych	73
Zdanie podmiotowe	73
Zdania dopełnieniowe	74
Zdania okolicznikowe przyczyny	74
Zdania okolicznikowe czasu	74
Zdania warunkowe rzeczywiste i nierzeczywiste	76
Zdanie przyzwalające	76
Zdania okolicznikowe celu	76
Zdania okolicznikowe sposobu	76
Zdanie przydawkowe	77
Zdania z podwójnym spójnikiem	78
Formy podstawowe wybranych czasowników mocnych	79

Rzeczownik

– das Substantiv

Rzeczownik w języku niemieckim ma trzy rodzaje: męski, żeński i nijaki. Rodzaj rzeczownika poznajemy po występującym przy nim rodzajniku.

Wszystkie rzeczowniki w języku niemieckim piszemy **DUŻĄ LITERĄ**.

ZASTOSOWANIE RODZAJNIKA OKREŚLONEGO I NIEOKREŚLONEGO

Przed rzeczownikami określonymi, znanymi, które już wcześniej pojawiły się w rozmowie stoi rodzajnik określony: **der, die, das**, w l. mnogiej **die**. Z rodzajnikiem określonym występują również rzeczowniki oznaczające rzeczy i zjawiska występujące jako jedyne (*die Sonne, die Welt*), nazwy państw rodzaju męskiego, np. *der Iran*, żeńskiego, np. *die Schweiz* i liczby mnogiej, np. *die Vereinigten Staaten* oraz nazwy własne poprzedzone przydawką (*das alte Krakau*).

Przed rzeczownikami nieznanymi, bliżej nie określonymi, o których mówimy pierwszy raz, oraz po zwrocie: *es gibt* (np. *Heute gibt es einen guten Film*. Dzisiaj jest dobry film) stoi rodzajnik nieokreślony: **ein, eine, ein**. Rodzajnik ten **nie ma liczby mnogiej**.

Bez rodzajnika używa się rzeczowników:

1. jeśli są nazwami własnymi, imionami, nazwiskami, chyba, że poprzedza je przydawka: *Das ist Anna*, ale: *Das ist die liebe Anna*.
2. będących nazwami miast i państw – rodzajnika używa się jednak przed nazwami państw rodzaju męskiego: *der Iran*, żeńskiego: *die Schweiz* i liczby mnogiej: *die Vereinigten Staaten*.
3. oznaczających zawód: *Ich möchte Architekt werden*.
4. oznaczających środki spożywcze: *Ich esse gern Brot mit Butter*.
5. po liczebnikach: *zwei Leute, drei Hunde*.
6. po zaimkach dzierżawczych: *mein Haus, unsere Eltern*.
7. po jednostkach miary i ilości: *zwei Kilo Zucker, eine Dose Cola*.
8. występujących w bezpośrednich zwrotach do innych osób: *Herr Blumm, ich möchte mich entschuldigen*. Panie Blumm, chciałbym się usprawiedliwić.
9. oznaczających stopień pokrewieństwa: *Tante Eva ist sehr nett*. Ciocia Ewa jest bardzo miła.
10. określających narodowość: *er ist Franzose*.

ODMIANA RZECZOWNIKA PRZEZ PRZYPADKI

W języku niemieckim istnieją cztery przypadki:

1. **Nominativ** (mianownik) odpowiada na pytania *wer, was* (kto, co)
2. **Genitiv** (dopełniacz) odpowiada na pytanie *wessen* (czyj)

Czasownik – das Verb

ODMIANA CZASOWNIKÓW W CZASIE TERAŹNIEJSZYM

Czasownik składa się z tematu i końcówki, np. *machen*: *mach* – temat, *en* – końcówka
W odmianie w czasie teraźniejszym do tematu czasownika dodaje się następujące końcówki:

<i>ich</i>	<i>mach-e</i>	<i>wir</i>	<i>mach-en</i>
<i>du</i>	<i>mach-st</i>	<i>ihr</i>	<i>mach-t</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>mach-t</i>	<i>sie</i>	<i>mach-en</i>

Wyjątki:

- temat kończy się na: **-d, -t, -ffn, -tm, -chn** (2 i 3 osoba liczby pojedynczej oraz 2 osoba liczby mnogiej otrzymują między tematem a końcówką osobową tzw. ruchome *e* dla ułatwienia wymowy)

arbeiten (pracować), *antworten* (odpowiadać), *öffnen* (otwierać), *atmen* (oddychać), *rechnen* (liczyć)

<i>ich</i>	<i>arbeite</i>	<i>wir</i>	<i>arbeiten</i>
<i>du</i>	<i>arbeit-e-st</i>	<i>ihr</i>	<i>arbeit-e-t</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>arbeit-e-t</i>	<i>sie</i>	<i>arbeiten</i>

- temat kończy się na: **-s, -z, -tz, -ss, -ß** (2. os. l. poj. traci *s* w końcówce)

sitzen (siedzieć), *hassen* (nienawidzić), *grüßen* (pozdrawiać)

<i>ich</i>	<i>sitze</i>	<i>wir</i>	<i>sitzen</i>
<i>du</i>	<i>sitzt</i>	<i>ihr</i>	<i>sitzt</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>sitzt</i>	<i>sie</i>	<i>sitzen</i>

- temat kończy się na: **-eln, -ern** (1. os. l. poj. traci *e* należące do tematu)

tadeln (ganić), *bügeln* (prasować)

<i>ich</i>	<i>tadle</i>	<i>wir</i>	<i>tadeln</i>
<i>du</i>	<i>tadelst</i>	<i>ihr</i>	<i>tadelt</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>tadelt</i>	<i>sie</i>	<i>tadeln</i>

- w niektórych czasownikach w 1. i 2. osobie l. poj. następuje **zmiana samogłoski tematycznej**

a – ä, np. *fahren* (jechać), *halten* (zatrzymywać)

<i>ich</i>	<i>fahre</i>	<i>wir fahren</i>
<i>du</i>	<i>fährst</i>	<i>ihr fahrt</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>fährt</i>	<i>sie fahren</i>

e – i lub **ie**, np.:

sprechen (mówić)

<i>ich</i>	<i>spreche</i>	<i>wir sprechen</i>
<i>du</i>	<i>sprichst</i>	<i>ihr sprecht</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>spricht</i>	<i>sie sprechen</i>

lesen (czytać)

<i>ich</i>	<i>lese</i>	<i>wir lesen</i>
<i>du</i>	<i>liest</i>	<i>ihr lest</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>liest</i>	<i>sie lesen</i>

CZASOWNIKI POSIŁKOWE *HABEN, SEIN, WERDEN*

Czasowniki *haben* (mieć), *sein* (być) oraz *werden* (stać się) nazywane są czasownikami posiłkowymi, ponieważ oprócz tego, że występują w zdaniu jako samodzielne czasowniki o podanym wyżej znaczeniu, używane są do tworzenia różnych form gramatycznych, w których znaczenie to tracą. Przykładem takich form gramatycznych, do których tworzenia potrzebne są czasowniki posiłkowe, są: czas Perfekt (*er ist gefahren, er hat gefragt*), czas Plusquamperfekt (*sie hatte gearbeitet, sie war gekommen*), czas Futur I (*ich werde arbeiten*), strona bierna Passiv (*das Auto wird repariert*).

Odmiana czasowników posiłkowych przez osoby

<i>haben</i>		<i>sein</i>		<i>werden</i>	
<i>ich</i>	<i>habe</i>	<i>ich</i>	<i>bin</i>	<i>ich</i>	<i>werde</i>
<i>du</i>	<i>hast</i>	<i>du</i>	<i>bist</i>	<i>du</i>	<i>wirst</i>
<i>er, sie, es</i>	<i>hat</i>	<i>er, sie, es</i>	<i>ist</i>	<i>er, sie, es</i>	<i>wird</i>
<i>wir</i>	<i>haben</i>	<i>wir</i>	<i>sind</i>	<i>wir</i>	<i>werden</i>
<i>ihr</i>	<i>habt</i>	<i>ihr</i>	<i>seid</i>	<i>ihr</i>	<i>werdet</i>
<i>sie</i>	<i>haben</i>	<i>sie</i>	<i>sind</i>	<i>sie</i>	<i>werden</i>

FORMY CZASOWE W JĘZYKU NIEMIECKIM

W języku niemieckim istnieją następujące formy czasowe:

Präsens – czas teraźniejszy, może być stosowany do wyrażenia przyszłości, a nawet przeszłości, jeśli np. opowiadamy o czymś, co nam się niedawno przydarzyło;

Präteritum inaczej **Imperfekt** – czas przeszły prosty – jest to czas literacki stosowany w bajkach, opowiadaniach, listach, życiorysach, rzadziej w języku mówionym (w przy-

■ Odmiana czasowników modalnych w czasie teraźniejszym Präsens

Należy zwrócić uwagę na nieregularną odmianę czasowników modalnych, tj. zmiany samogłoski tematycznej w liczbie pojedynczej w przypadku czasowników: *dürfen*, *können*, *mögen* i *müssen* oraz brak końcówki osobowej w pierwszej i trzeciej osobie liczby pojedynczej we wszystkich czasownikach modalnych.

dürfen – mieć pozwolenie

ich	darf
du	darfst
er, sie, es	darf
wir	dürfen
ihr	dürft
sie	dürfen

können – potrafić, móc

ich	kann
du	kannst
er, sie, es	kann
wir	können
ihr	könnt
sie	können

CZASOWNIK LASSEN

- Czasownik *lassen* jest czasownikiem mocnym, ma następujące formy podstawowe:
lassen, ließ, gelassen + haben
- W zdaniu występuje zawsze z dopełnieniem w bierniku (Akkusativ), na co należy zwrócić szczególną uwagę, gdyż czasowniki odpowiadające mu w języku polskim wymagają zazwyczaj dopełnienia w celowniku (Dativ).
- Czasownik *lassen* ma wiele znaczeń:

zostawiać

Lass uns in Ruhe. Zostaw nas w spokoju.

Ich habe das Auto in der Werkstatt gelassen.
Zostawiłem samochód w warsztacie.

kazać coś zrobić

Sie ließ mich das Buch morgen bringen. Kazała mi przynieść tę książkę jutro.

zlecić zrobienie czegoś

Er ließ sich das Haar schneiden. Kazał sobie ściąć włosy.

Er ließ das Auto reparieren. Oddał samochód do naprawy.

pozwalać

Ich lasse dich mein Gedicht lesen. Pozwolę ci przeczytać mój wiersz.

pozwoić się/dać się

Das Buch lässt sich schnell lesen. Tę książkę da się szybko przeczytać.

Przymiotnik – das Adjektiv

PRZYMIOTNIK JAKO PRZYDAWKA: ODMIANA PRZYMIOTNIKA

Przymiotnik występujący w roli przydawki odmienia się w języku niemieckim według trzech różnych schematów, w zależności od tego, czy występuje po rodzajniku określonym, nieokreślonym, czy przed rzeczownikiem bez rodzajnika.

Z RODZAJNIKIEM OKREŚLONYM

r. męski	r. żeński	r. nijaki	l. mnoga
N. <i>der gute Vater</i>	<i>die gute Mutter</i>	<i>das gute Kind</i>	<i>die guten Kinder</i>
G. <i>des guten Vaters</i>	<i>der guten Mutter</i>	<i>des guten Kindes</i>	<i>der guten Kinder</i>
D. <i>dem guten Vater</i>	<i>der guten Mutter</i>	<i>dem guten Kind</i>	<i>den guten Kindern</i>
A. <i>den guten Vater</i>	<i>die gute Mutter</i>	<i>das gute Kind</i>	<i>die guten Kinder</i>

Podobnie po:

dieser, diese, dieses Pl. *diese*

jeder, jede, jedes Pl. *alle*

jener, jene, jenes Pl. *jene*

mancher, manche, manches Pl. *manche*

solcher, solche, solches Pl. *solche*

welcher, welche, welches Pl. *welche*

derjenige, diejenige, dasjenige Pl. *diejenigen*

derselbe, dieselbe, dasselbe Pl. *dieselben*

w liczbie mnogiej po: *beide, sämtliche*

Z RODZAJNIKIEM NIEOKREŚLONYM

r. męski	r. żeński	r. nijaki	rodzajnik nieokreślony nie ma liczby mnogiej
N. <i>ein guter Vater</i>	<i>eine gute Mutter</i>	<i>ein gutes Kind</i>	<i>gute Kinder</i>
G. <i>eines guten Vaters</i>	<i>einer guten Mutter</i>	<i>eines guten Kindes</i>	<i>guter Kinder</i>
D. <i>einem guten Vater</i>	<i>einer guten Mutter</i>	<i>einem guten Kind</i>	<i>guten Kindern</i>
A. <i>einen guten Vater</i>	<i>eine gute Mutter</i>	<i>ein gutes Kind</i>	<i>gute Kinder</i>

Podobnie w liczbie mnogiej po:

liczebnikach głównych: *zwei junge Leute*

andere

einige

mehrere

Zaimek – das Pronomen

ZAIMEK OSOBOWY

Odmiana zaimka osobowego przez przypadki

N.	<i>ich</i>	<i>du</i>	<i>er</i>	<i>sie</i>	<i>es</i>	<i>wir</i>	<i>ihr</i>	<i>sie</i>	<i>Sie</i>
	ja	ty	on	ona	ono	my	wy	oni	Pan/Pani/Państwo
G.	<i>meiner</i>	<i>deiner</i>	<i>seiner</i>	<i>ihrer</i>	<i>seiner</i>	<i>unser</i>	<i>euer</i>	<i>ihrer</i>	<i>Ihrer</i>
D.	<i>mir</i>	<i>dir</i>	<i>ihm</i>	<i>ihr</i>	<i>ihm</i>	<i>uns</i>	<i>euch</i>	<i>ihnen</i>	<i>Ihnen</i>
	mnie	tobie	jemu	jej	jemu	nam	wam	im	Pani/Panu/Państwu
A.	<i>mich</i>	<i>dich</i>	<i>ihn</i>	<i>sie</i>	<i>es</i>	<i>uns</i>	<i>euch</i>	<i>sie</i>	<i>Sie</i>
	mnie	ciebie	jego	ją	je	nas	was	ich	Panią/Pana/Państwa

zaimka osobowego w drugim przypadku używa się przy czasownikach łączących się z drugim przypadkiem (PATRZ: Rekcja czasowników)

Wir gedenken deiner. Wspominamy cię.

Jeżeli w zdaniu są dwa dopełnienia – jedno w bierniku, a drugie w celowniku – to dopełnienie w bierniku stoi

- po dopełnieniu w celowniku, jeśli dopełnienie w bierniku jest rzeczownikiem:

Ich gebe dem Vater das Buch.

Ich gebe ihm das Buch.

- przed dopełnieniem w celowniku, jeśli dopełnienie w bierniku jest zaimkiem osobowym:

Ich gebe es dem Vater.

Ich gebe es ihm.

ZAIMEK WSKAZUJĄCY

<i>dieser, diese, dieses</i>	l. mn.	<i>diese</i>	ten, ta, to	l. mn.	ci, te
<i>jener, jene, jenes</i>		<i>jene</i>	tamten, tamta, tamto		tamci, tamte
<i>solcher, solche, solches</i>		<i>solche</i>	taki, taka, takie		tacy, takie

powyższe zaimki odmieniają się jak rodzajnik określony

N.	<i>dieser</i>	<i>diese</i>	<i>dieses</i>	Plural	<i>diese</i>
G.	<i>dieses</i>	<i>dieser</i>	<i>dieses</i>		<i>dieser</i>
D.	<i>diesem</i>	<i>dieser</i>	<i>diesem</i>		<i>diesen</i>
A.	<i>diesen</i>	<i>diese</i>	<i>dieses</i>		<i>diese</i>

derselbe, dieselbe, dasselbe, dieselben – ten sam, ta sama, to samo; l. mn. ci sami, te same

derjenige, diejenige, dasjenige, diejenigen – ten, ta, to; te, ci

W powyższych zaimkach ich część pierwsza: *der-*, *die-*, *das-* odmienia się jak rodzajnik określony, a druga: *-selbe*, *-jenige* jak przymiotnik po rodzajniku określonym

N.	<i>derselbe</i>	<i>dieselbe</i>	<i>dasselbe</i>	Plural	<i>dieselben</i>
G.	<i>desselben</i>	<i>derselben</i>	<i>desselben</i>		<i>derselben</i>
D.	<i>demselben</i>	<i>derselben</i>	<i>demselben</i>		<i>denselben</i>
A.	<i>denselben</i>	<i>dieselbe</i>	<i>dasselbe</i>		<i>dieselben</i>

Ich helfe demselben (Dativ) *Jungen*. Pomagam temu samemu chłopcu.

ZAIMEK WSKAZUJĄCY

der gleiche, die gleiche, das gleiche l. mn. *die gleichen* (taki sam, taka sama, takie samo, l. mn. tacy sami, takie same) odmienia się tak jak *derselbe, dieselbe, dasselbe*, ale jego obie części pisze się osobno.

ZAIMEK DZIERŻAWCZY

<i>mein, meine, mein</i> – mój, moja, moje	l. mn.	<i>meine</i> – moje, moi
<i>dein, deine, dein</i> – twój, twoja, twoje		<i>deine</i> – twoje, twoi
<i>sein, seine, sein</i> – jego		<i>seine</i> – jego
<i>ihr, ihre, ihr</i> – jej		<i>ihre</i> – jej
<i>sein, seine, sein</i> – jego		<i>seine</i> – jego
<i>unser, unsere, unser</i> – nasz, nasza, nasze		<i>unsere</i> – nasze, nasi
<i>euer, eure, euer</i> – wasz, wasza, wasze		<i>eure</i> – wasze, wasi
<i>ihr, ihre, ihr</i> – ich		<i>ihre</i> – ich

odmiana zaimka dzierżawczego przez przypadki

	r. męski	r. żeński	r. nijaki	l. mn.
N.	<i>mein</i>	<i>meine</i>	<i>mein</i>	<i>meine</i>
G.	<i>meines</i>	<i>meiner</i>	<i>meines</i>	<i>meiner</i>
D.	<i>meinem</i>	<i>meiner</i>	<i>meinem</i>	<i>meinen</i>
A.	<i>meinen</i>	<i>meine</i>	<i>mein</i>	<i>meine</i>

Tak samo odmieniają się pozostałe zaimki dzierżawcze.

UWAGA!

Należy zwrócić jednak uwagę na zaimek *euer*, ponieważ w odmianie traci on drugie *e*.

N. *euer*

G. *eures*

D. *eurem*

A. *euren*

Przysłówek – das Adverb

Przysłówki są nieodmiennymi częściami mowy odpowiadającymi na pytania:

wie? jak?
wo? gdzie?
wohin? dokąd?
woher? skąd?
wann? kiedy?

Określają one inne części mowy (czasownik, przymiotnik, inny przysłówek).

PRZYSŁÓWKI ZAIMKOWE – PRONOMINALADVERBIEN

Postać przysłówka zaimkowego zależy od rekcji czasownika lub przymiotnika występującego w zdaniu.

Tworzymy go w następujący sposób:

- **da** (+ **-r-** dla przyimków zaczynających się od samogłoski) + **przymimek**, z którym łączy się czasownik lub przymiotnik.

Anna interessiert sich für Sport. Anna interesuje się sportem.

Interessiert sich Anna wirklich dafür? Czy Anna rzeczywiście się **ty**m interesuje?

Ich bitte dich um Hilfe. Proszę cię o pomoc.

Bittest du mich wirklich darum? Rzeczywiście mnie **o to** prosisz?

Dalsze przykłady:

aufmerksam auf + A uważny na coś

Er ist aufmerksam darauf. On uważa **na to**.

begeistert von + D zachwycony czymś

Ich bin begeistert davon. Jestem **ty**m zachwycony.

fertig mit + D gotowy z czymś

Ich bin fertig damit. Jestem **z tym** gotowy.

fähig zu + D zdolny do czegoś

Sie ist fähig dazu. Ona jest zdolna **do tego**.

W pytaniach występują pytające przysłówki zaimkowe.

Entweder gehst du mit mir ins Kino, oder du bleibst zu Hause.

Albo idziesz ze mną do kina, albo zostajesz w domu.

Ich mag sowohl Bücher lesen als auch Filme sehen.

Lubię zarówno czytać książki, jak i oglądać filmy.

Er interessiert sich nicht nur für Sport, sondern er liest auch viele Bücher.

Nie tylko interesuje się sportem, ale także dużo czyta.

Er hat weder ein neues Auto gekauft, noch hat er das alte reparieren lassen.

Ani nie kupił nowego samochodu, ani nie oddał starego do naprawy.

Das neue Auto ist zwar besser, es kostet aber auch mehr.

Ten nowy samochód jest wprawdzie lepszy, ale też więcej kosztuje.

UWAGA!

W zdaniach ze spójnikiem dwuczłonowym należy szczególnie uważać na szyk zdania.

Formy podstawowe wybranych czasowników

bezokolicznik	3. osoba l. poj. Präsens	3. osoba l. poj. Präteritum	Partizip II	znaczenie polskie
1. backen	bäckt	buk	gebacken	piec
2. beginnen		begann	begonnen	zaczynać
3. bieten		bot	geboden	oferować
4. bitten		bat	gebeten	prosić
5. bleiben		blieb	geblieben ist	pozostawać
6. brechen	bricht	brach	gebrochen	łamać
7. brennen		brannte	gebrannt	płonąć
8. bringen		brachte	gebracht	przynosić
9. denken		dachte	gedacht	myśleć
10. dürfen	darf	durfte	gedurft	mieć pozwolenie
11. essen	isst	aß	gegessen	jeść
12. fahren	fährt	fuhr	gefahren ist	jechać
13. fallen	fällt	fiel	gefallen ist	upadać
14. finden		fand	gefunden	znajdować
15. fliegen		flog	geflogen ist/hat	latać
16. geben	gibt	gab	gegeben	dawać
17. gehen		ging	gegangen ist	iść
18. haben	hat	hatte	gehabt	mieć